

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 26C/76/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115218429
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Balalová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3115218429.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Ľubicou Balalovou v spore žalobcu DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpeného v konaní právny zástupcom PETKOV & Co s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 50 430 742, proti žalovanému N. K., nar. XX.XX.XXXX, štátnemu občanovi Slovenskej republiky, trvale bytom T. XXX/X, M., zastúpeného v konaní splnomocneným zástupcom Centrum správnej pomoci Galanta, so sídlom Staničná 1702/10, Galanta, IČO: 51 412 802 ako právnickou osobou zriadenou alebo založenou na ochranu spotrebiteľa, o zaplatenie 78.770,18 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 15.771,44 Eur s úrokmi vo výške 7,89% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 26.11.2011 do 03.06.2012, vo výške 8,39% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 04.06.2012 do 23.11.2012 a vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur od 24.11.2012 do 05.08.2015, poplatok vo výške 46,20 Eur a úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba z a m i e t a.

III. Návrh žalovaného na prerušenie konania s a z a m i e t a.

IV. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 79,20 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 78.770,18 Eur, úrok vo výške 24.228,33 Eur vyčíslený k 05.08.2015, úrok z omeškania zo sumy 78.770,18 Eur vo výške 11,39 % p.a. od 18.12.2012 do zaplatenia, poplatky vo výške 96,20 Eur a nahradil žalobcovi trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 27.02.2008 bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená Zmluva o poskytnutí flexihypotéky, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX (ďalej len „zmluva o úvere“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú všetky jej prílohy, a to Všeobecné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a.s. na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby (ďalej len „VOP“) a Základné podmienky úveru, reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX (ďalej len „Základné podmienky“). Na základe zmluvy o úvere poskytol právny predchodca žalobcu ako úverový veriteľ žalovanému ako úverovému dlžníkovi úver v celkovej výške 82.984,80 Eur (2.500.500,- Sk). Úroková sadzba úveru vyplývajúceho zo zmluvy o úvere bola fixovaná na obdobie jedného roku vo výške 6,44 % p.a. a výška úroku z omeškania bola dohodnutá vo výške 3 % p.a., o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky. Splatnosť úveru bola dohodnutá do 30 rokov od prvého čerpania. Z dôvodu omeškania žalovaného so splátkami zaslal žalobca Pokus o zmier zo dňa 23.06.2011, v ktorom žalovaného vyzval

na zaplataenie celej dlžnej sumy v lehote do piatich dní odo dňa doručenia a zároveň bol žalovaný upovedomený, že v prípade nezaplataenia dlžnej pohľadávky, využije žalobca svoje právo požadovať jednorazové splatenie celého zostatku úveru vrátane príslušenstva pred pôvodnou lehotou splatnosti. Pokus o zmiar bol žalovanému doručený dňa 15.07.2011, ale žalovaný pohľadávku neuspokojil. Následne žalobca zaslal žalovanému Výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012 (ďalej len „Výzva“), v ktorej žalobca vyzval žalovaného na vrátenie celého zostatku úveru v lehote 10 dní od jej doručenia. Výzva bola žalovanému doručená dňa 07.12.2012. Žalovaný sa dostal do omeškania s vrátením celého zostatku úveru vrátane príslušenstva dňa 18.12.2012. Vo vyjadrení zo dňa 29.07.2019 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplataenie úroku vo výške 26,61 Eur a poplatkov za vedenie účtu vo výške 50,-Eur a zároveň špecifikoval uplatnený úrok v celkovej sume 24.201,72 Eur nasledovne: za obdobie 26.11.2011 do 31.12.2011 vo výške 7,89% ročne zo sumy 78.770,18 Eur sumu 612,98 Eur, za obdobie od 01.01.2012 do 03.06.2012 vo výške 7,89% ročne zo sumy 78.770,15 Eur sumu 2.632,02 Eur, za obdobie od 04.06.2012 do 31.12.2012 vo výške 8,39 ročne zo sumy 78.770,18 Eur sumu 3.810,-Eur a za obdobie od 01.01.2013 do 05.08.2015 vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur sumu 17.146,72 Eur.

2. Rozsudkom č.k. 26C/76/2015-257 zo dňa 11.10.2019 Okresný súd Trenčín v spojení s opravným uznesením č.k. 26C/76/2015-325 zo dňa 13.11.2020 výrokom I. zastavil konanie v časti úrokov v sume 26,61 Eur a v časti poplatkov v sume 50,-Eur, výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 62.998,74 Eur, úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012 a vo výške 8,39 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012, úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 62.998,74 Eur od 18.12.2012 do zaplataenia, výrokom III. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom IV. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 28,64%.

3. Proti rozsudku v zamietajúcej výrokovej časti III. a výroku IV. o náhrade trov konania podal žalobca odvolanie. V odvolaní uviedol, že súd priznal žalobcovi sumu istiny vo výške 62.998,74 EUR, pričom k tejto sume súd pravdepodobne dospel na základe toho, že od sumy žalovanému poskytnutého úveru (82.984,80 EUR) odpočítal peňažné sumu peňažných prostriedkov, ktorých prijatie žalobca od žalovaného v konaní preukázal (19.986,06 EUR) (výpočet: 82.984,80 EUR - 19.986,06 = 62.998,74 EUR). Postup súdu podľa žalobcu nemá oporu v zákone. Bol toho názoru, že súd nesprávne vychádza z možnosti aplikácie § 566 ods. 1 OZ (ktoré sa ale týka „čiastočného plnenia“, no netýka sa „plnenia v splátkach“). Navyše podľa žalobcu, súd dospel k záveru, že žalobca (resp. jeho právny predchodca) započítaval peňažné prostriedky najskôr na úroky a potom na istinu. Uvedené tvrdenie súdu podľa žalobcu nie je z rozsudku nijakým spôsobom overiteľné a navyše nie je ani pravdivé. Súd sa podľa žalobcu odvolal na prehľadové tabuľky. Žalobca bol toho názoru, že z prehľadových tabuliek vyplýva presný opak. Právny predchodca žalobcu vždy započítal plnenie žalovaného na istinu a až následne na úroky. Súd ale vôbec nezohľadnil povahu mesačnej anuitnej splátky - t.j. že mesačná anuitná splátka je taký druh splátky, ktorý sa skladá z dvoch častí a to: z časti istiny a z úroku z nezaplataenej časti úveru za obdobie jedného mesiaca. Splátka je samostatnou časťou dlhu, a ak nie je zaplataená dlžníkom celá anuitná splátka (ale je zaplataená iba čiastočne), spravidla platí, že veriteľ má započítať najskôr na istinu splátky a potom na úrok, ktorý tvorí časť splátky. Považoval za neprípustné, aby súd započítal peňažné plnenia prijaté od dlžníka výlučne na istinu, ignorujúc fakt, že časti istiny boli splatné v iných časových okamihoch a rovnako ignorujúc fakt, že aj úroky boli splatné v okamihu časti istiny na ktorú boli viazané (t. j. úroky tvoriace časť predchádzajúcej splátky boli splatné skôr ako istina nadchádzajúcej splátky). Mal za to, že súd v rozpore s právom nezapočítal plnenie na skôr splatný úrok, ktorý je obsahom samostatnej splátky, ale tento preskočil, a započítal na neskôr splatnú istinu. Za nesprávny považoval aj záver súdu o tom, že žalobcovi neprislúcha nárok na úroky z nesplataenej časti predčasne splatného úveru za čas po zosplataení nesplataenej časti úveru. Zosplataením nesplataenej časti úveru veriteľom povinnosť dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a ani jeho záväzok zaplatiť dohodnuté úroky z úveru nezaniká, keďže sa menia len podmienky, za ktorých je dlžník povinný túto povinnosť splniť (namiesto možnosti plnenia v splátkach nastupuje povinnosť poskytnúť plnenie jednorazové). K zamietnutému nároku na zaplataenie 46,20 Eur titulom dlžného poplatku za vedenie účtu žalobca poukázal na to, že uplatnený nárok na zaplataenie poplatkov za vedenie účtu vznikol pred 10.06.2013, kedy nadobudla účinnosť novela § 37 ods. 21 a 122s ods. 1 zákona č. 132/2013 Z.z. o bankách pričom nároky, ktoré vznikli pred 10.06.2013 sa posudzujú podľa predpisov účinných do 09.06.2013 a preto ho považoval za dôvodný. Žalobcom požadovaný úrok z omeškania (11,39 % ročne zo sumy 78.770,18 EUR) bol podľa

žalobcu uplatnený v celom rozsahu v súlade s relevantnými právnymi predpismi a poukázal na § 3a a 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

4. Proti výrokovej časti II. rozsudku a výroku IV. o náhrade trov konania podal odvolanie žalovaný. Žalovaný podal odvolanie aj proti opravnému uzneseniu č.k. 26C/76/2015-325 zo dňa 13.11.2020, ktorým súd prvej inštancie opravil záhlavie rozsudku č.k. 26C/76/2015-257 zo dňa 11.10.2019.

5. Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 6Co/2/2021-360 zo dňa 28.09.2021 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č.k. 26C/76/2015-325 zo dňa 13.11.2020, potvrdil výrokovú časť II. rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 26C/76/2015-257 zo dňa 11.10.2019 a zrušil výrokovú časť III. a IV. rozsudku súdu prvej inštancie č.k. 26C/76/2015-257 zo dňa 11.10.2019 a vec vrátil tomuto súdu v tejto časti na ďalšie konanie. V odôvodnení rozsudku odvolací súd vyjadril právny názor, že na splácanie záväzku v splátkach vo všeobecnosti nemožno aplikovať ustanovenie § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pretože toto ustanovenie dopadá na prípad čiastočného plnenia peňažného dlhu, ktorý treba odlíšiť od čiastkového plnenia. O čiastočné plnenie ide vtedy, ak dlžník poskytne veriteľovi na splnenie svojho záväzku len časť predmetu plnenia bez toho, aby takéto rozdelenie plnenia vyplývalo z dohody, zo zákona alebo z rozhodnutia súdu prípadne iného štátneho orgánu. Občiansky a ani Obchodný zákonník nemá osobitné ustanovenie o spôsobe započítania plnení pre prípad dohody o splácaní poskytnutého úveru v splátkach (v zmysle aká časť splátky má byť pripísaná na istinu, aká na úroky prípadne na iné účely). Túto otázku je možné riešiť dohodou zmluvných strán. V ďalšom konaní o zrušenej a vrátenej časti odvolací súd teda uložil povinnosť posúdiť, či medzi zmluvnými stranami zmluvy o úvere existovala dohoda o spôsobe započítania splátok na plnenie dlžníka zo zmluvy o úvere, túto prípadne posúdi s ohľadom na ustanovenia chrániace spotrebiteľa, resp., ak neexistuje zmluvná úprava, preskúma, či žalovaný nežiadal započítať plnenia inak podľa § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

6. Odvolací súd sa v odôvodnení rozsudku vyjadril aj k otázke nároku na zmluvné úroky po zosplatnení úveru, kde poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020, v ktorom dovolací súd riešil túto otázku a zaujal k nej jednoznačný postoj, podľa ktorého veriteľovi prináleží úrok i po predčasnej splatnosti úveru, avšak iba do termínu konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené rozhodnutie dovolacieho súdu uložil odvolací súd, aby súd prvej inštancie opätovne posúdil nárok žalobcu na zmluvné úroky po zosplatnení úveru a tiež, aby sa súd zaoberal aj ďalšími námietkami, ktoré žalobca uviedol vo svojom odvolaní.

7. Na nariadený termín pojednávania sa nedostavil žalobca, dostavil sa jeho právny zástupca, ktorý ospravedlnil neúčast' žalobcu, ktorý súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Zároveň sa dostavil žalovaný a jeho splnomocnený zástupca. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) spor prejednal v neprítomnosti žalobcu.

8. Na pojednávaní uskutočnenom dňa 23.03.2022 žalovaný navrhol prerušiť konanie do rozhodnutia dovolacieho súdu, pretože uplatňovaný nárok súvisí s nárokom uplatňovaným už rozhodnutím okresným a krajským súdom a to vo výroku II. rozsudku, keďže na pojednávaní dňa 23.03.2022 sa rozhoduje iba o nárokoch uvedených vo výroku III. a IV. rozsudku druhostupňového súdu.

9. Žalovaný v prejednávanej veci žiadal o prerušenie konania z dôvodu podania dovolania proti výroku II. rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trenčín v časti výroku II., ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 62.998,74 Eur s príslušenstvom žalobcovi. Má za to, že táto skutočnosť zakladá jeho právnu neistotu týkajúcu sa zvyšnej časti žalobcom uplatneného nároku, ktorý je predmetom tohto konania. Žalobca si v konaní uplatnil nárok na zaplatenie dlžnej sumy titulom zosplatnenia úveru poskytnutého žalovanému, keď okrem poskytnutej sumy úveru žiadal aj dohodnutý zmluvný úrok a úrok z omeškania. Rozhodnutiami prvoinštančného ako aj odvolacieho súdu bolo čiastočne rozhodnuté o tomto nároku, čím nárok žalobcu v časti nadobudol charakter právoplatne judikovanej pohľadávky. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno len v niektorých prípadoch a za zákonom vymedzených podmienok napadnúť právoplatné a vykonateľné rozhodnutie odvolacieho súdu práve z dôvodu, aby bola zachovaná právna istota a stabilita vzťahov medzi stranami sporu. Samotné podanie dovolania stranou v spore proti rozhodnutiu, ktorým bolo čiastočne rozhodnuté o uplatnenom nároku, teda nezakladá dôvod pre prerušenie konania, v ktorom súd rozhoduje o zvyšnej časti uplatneného nároku. Práve naopak, o nerozhodnutej časti nároku je potrebné rozhodnúť v čo najkratšom čase tak s ohľadom na právnu istotu sporových strán ako aj s

ohľadom na zachovanie zásady rýchlosti a hospodárnosti konania. Takto dospel súd k záveru, že nie sú dané podmienky pre prerušenie konania podľa ustanovenia § 164 CSP, preto návrh žalovaného zamietol a pokračoval v konaní.

10. Na pojednávaní zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu, že žaloba bola uplatnená na súde po uplynutí premičacej lehoty. Námietku premičania odôvodnil tak, že podľa prehľadu pohybov mal žalovaný ako poslednú splátku uhradiť dňa 25.11.2011. Od tohto dňa došlo k omeškaniu, pričom v žalobe pôvodný žalobca uviedol, že zaslal žalovanému výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012. Výzva mala byť doručená 07.12.2012 a to v žalovanej sume 78.770,18 Eur. V žalobe je ďalej podľa žalovaného uvedené, že pokus o zmier bol zaslaný, resp. bol zo dňa 23.06.2011 s doručenkou. Na pojednávaní však právny zástupca žalovaného predložil pokus o zmier z 22.03.2012, v ktorom je uvedené, že žalovaný má dlh vo výške 1.836,13 Eur. Keďže žaloba bola podaná dňa 13.08.2015, tak žalovaný má za to, že táto listina osvedčuje, že žalobcov nárok bol premičaný. Ďalej žalovaný žiadal o doplnenie dokazovania výpismi z úverového účtu, z bežného účtu a tiež výsluchmi zamestnancov banky (právneho predchodcu žalobcu) K. Y. J., riaditeľky pobočky a X. T., vzťahového manažéra a to na osvedčenie okolností uzavierania zmluvy a skúmaní platobnej schopnosti spotrebiteľa. Mal za to, že právny predchodca žalobcu sa dopustil nekalého konania a poukázal na ustanovenie § 7 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

11. Súd sa oboznámil so žalobou, Zmluvou o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, Prílohou Základné podmienky úveru, Všeobecnými podmienkami Všeobecnej úverovej banky, a.s. na poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby, dvoma Výzvami na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 04.12.2012, fotokópiami doručeníek, Pokusom o zmier zo dňa 23.06.2011, Pokusom o zmier zo dňa 22.03.2012, fotokópiou doručienky, odporom proti platobnému rozkazu zo dňa 27.03.2017, rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 15C/38/2014-107 zo dňa 25.01.2017, návrhom na zmenu subjektu zo dňa 19.12.2018, Zmluvou o postúpení pohľadávky č. XX/XXXXXX/XXXX, vyjadrením žalovaného k žalobe doručené dňa 14.06.2019, Vyjadrením MS SR odboru ochrany spotrebiteľa, Vyjadrením žalovaného doručené dňa 28.06.2019, Žiadosťou o zastavenie dražby, Oznamením o začatí výkonu záložného práva, Výzvou na umožnenie vykonania obhliadky a ohodnotenia predmetu dražby, Námietkou voči znaleckému posudku, Sprievodným listom, Notárskou zápisnicou, Oznamením o dobrovoľnej dražbe, Vyjadrením žalobcu k podaniam žalovaného ako aj ku skutočnostiam namietaným na pojednávaní dňa 14.06.2019, Prehľadovou tabuľkou č. 1, Oznameniami o výške úrokovej sadzby, Prehľadovou tabuľkou č. 2, Oznamením o postúpení pohľadávky, Priemernými úrokmi z úverov, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 1. marca 2010, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 1. novembra 2009 vrátane dodatku č. 1 platného od 15.1.2010, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 1. decembra 2007, Cenníkom VÚB, a.s. Občania platný od 06.08.2011, vyjadrením žalovaného zo dňa 06.09.2019, uznesením Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/33/2018 zo dňa 30.07.2018, Výpisom z Obchodného registra, výsluchom žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav veci:

12. Dňa 27.02.2008 právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky reg. č.: XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX podľa § 497 - 507 Obchodného zákonníka (ďalej „Zmluva o úvere“), ktorej neoddeliteľnú súčasť tvorili Všeobecné obchodné podmienky Všeobecnej úverovej banky, a. s. pre poskytovanie hypotekárnych úverov pre fyzické osoby (ďalej „VOP“) a Základné podmienky úveru (ďalej „ZPÚ“), na základe ktorej sa právny predchodca zaviazal poskytnúť žalovanému hypotekárny úver vo výške 2.500.000 SKK (82.984,80 Eur), ktorý sa žalovaný zaviazal použiť na dohodnutý účel nadobudnutie nehnuteľnosti vo výške 1.500.000 SKK a na účel výstavby vo výške 1.000.000 SKK, poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky z úveru a plniť riadne a včas ďalšie povinnosti, ktoré mu boli touto zmluvou uložené (čl. 2 bod. 2.1 Zmluvy o úvere). Podľa čl. 8 bod 8.1, 8.5 a 8.6 sa zmluvné strany dohodli, že dlžník je povinný splatiť úver v mesačných splátkach stanovených VUB (anuitná splátka), a to bankovým inkasom z účtu dlžníka, pričom výška anuitnej splátky bude uvedená v splátkovom kalendári hypotekárneho úveru, ktorý dlžník obdrží pri prvom čerpaní v prípade jednorazového čerpania, resp. po vyčerpaní celého úveru v prípade postupného čerpania. Súčasťou anuitnej splátky je aj úrok, ktorý je splatný v rovnakých termínoch ako anuitná splátka. Podľa čl. 3 bod 3.2 VUB vypočítava úrok z úveru za každý deň príslušnej dlžnej čiastky s použitím úrokovej sadzby podľa bodu 3.3, podľa ktorého VUB úročí úver ročnou percentuálnou úrokovou sadzbou stanovenou v percentách (úroková sadzba). Podľa čl. 4 bod 4.1 sa zmluvné strany zároveň dohodli, že VUB Fixovanú úrokovú sadzbu nebude meniť počas Fixovaného obdobia. Po uplynutí Fixovaného obdobia je VUB oprávnená kedykoľvek počas trvania tejto Zmluvy stanoviť novú Fixovanú úrokovú

sadzbu na obdobie, ktorého dĺžka je vždy zhodná s dĺžkou Fixovaného obdobia v závislosti od zmien na finančnom trhu. Zmenu Fixovanej úrokovej sadzby VUB oznamuje dlžníkovi doručením Oznámenia o zmene úrokovej sadzby a zmena je účinná odo dňa uvedeného v Oznámení. Podľa čl. 10 bod 10.1. je VUB oprávnená požadovať predčasnú splatnosť úveru alebo úver sa stane automaticky predčasne splatný v prípadoch stanovených v Obchodných podmienkach. Podľa čl. 12 bod. 12.1. Zmluvy sa dlžník zaviazal v súvislosti s poskytnutím úveru zaplatiť VUB poplatky podľa platného Cenníka VUB uvedené v prílohe Základné podmienky úveru, v ktorej je uvedený aj druh výdavkov dlžníka, ktoré dlžník hradí z vlastných zdrojov a nesúvisia s Cenníkom VUB. Dlžník podpisom tejto zmluvy vyhlásil, že v zmysle čl. 14 bod 14.13 písm. b) mal možnosť oboznámiť sa s ustanoveniami tejto zmluvy a všetkých jej príloh, ktoré mu boli pri podpisovaní tejto zmluvy odovzdané, porozumel im, súhlasí s ich obsahom a tieto predstavujú prejav jeho slobodnej a vážnej vôle. Z prehľadových tabuliek predložených žalobcom vyplynulo, že žalovaný úver od žalobcu čerpal dňa 04.06.2008. Žalovaný sa v máji 2009 dostal do omeškania s úhradou splátky úveru splatnej ku dňu 25.05.2009, kedy uhradil len 0,15 Eur. Od tohto obdobia žalovaný uhrádzal pohľadávku v rôznych sumách a nepravidelne. Posledná vykonaná úhrada bola vykonaná ku splátke splatnej ku dňu 25.11.2011. Keďže žalovaný dlh vo výške 978,38 Eur napriek Pokusu o zmier zo dňa 23.06.2011 neuhradil, právny predchodca žalobcu v súlade s ust. čl. 10 Zmluvy o úvere a čl. XI písm. i) VOP vyzval žalovaného Výzvou zo dňa 04.12.2012 na úhradu celého zostatku úveru v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy s upozornením, že inak právny predchodca žalobcu bude nútený pristúpiť k jej ďalšiemu vymáhaniu. Žalovanému bola Výzva doručená dňa 07.12.2012. Žalovaný zostatok úveru spolu s úrokom v lehote 10 dní od doručenia výzvy nevrátil, v dôsledku čoho sa dňa 18.12.2012 dostal do omeškania. Z údajov v prehľadovej tabuľke ďalej vyplynulo, že žalovaným uhradené platby v celkovej sume 19.986,06 Eur boli právnym predchodcom žalobcu započítané podľa poradia zročnosti anuitných splátok v sume 4.214,62 Eur na istinu, v sume 15.279,04 Eur na úroky, v sume 26,68 Eur na úroky (z istiny v omeškaní), v sume 14,40 Eur na úroky z omeškania, v sume 135,10 Eur na poplatky a v sume 316,22 Eur na upomienky.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník účinný v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

16. Podľa § 566 ods. 2 OZ pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

17. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované

za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

19. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

20. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 27.02.2008 uzavrel pôvodný žalobca Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaný podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka a podľa § 68 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách zmluvu o hypotekárnom úvere, na základe ktorej veriteľ Všeobecná úverová banka, a.s. poskytol žalovanému ako dlžníkovi hypotekárny úver v sume 82.984,80 Eur (2.500.000,-SKK), ktorý žalovaný jednorazovo čerpal dňa 04.06.2008, pričom žalovaný sa zaviazal čerpané prostriedky uhrádzať banke v mesačných splátkach stanovených VÚB (anuitná splátka), ktorých súčasťou bol aj úrok s úrokovou sadzbou fixovanou na jeden rok, s lehotou splatnosti 30 rokov od prvého čerpania úveru. Z povahy Zmluvy o úvere vyplýva, že je zmluvou spotrebiteľskou, kedy právny predchodca žalobcu vystupoval v pozícii dodávateľa, ktorý konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a žalovaný, ktorý uzavrel zmluvu ako fyzická osoba, vystupoval v pozícii spotrebiteľa, čo vyplýva z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu, pričom v tejto súvislosti je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalovaný nebol schopný obsah zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť, ide o zmluvu formulárovú, vopred predtlačенú, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a všeobecných ustanoveniach Občianskeho zákonníka upravujúcich záväzkové právne vzťahy. Týmto ustanoveniam neodporuje dohoda veriteľa a dlžníka o zaplatení pohľadávky v pravidelných mesačných splátkach. Pri plnení v splátkach sa každá jednotlivá splátka považuje za relatívne samostatný záväzok, ktorý má individuálne vymedzenú splatnosť, v tomto prípade uvedenú v splátkovom kalendári, ktorý dlžník dostal pri čerpaní úveru (čl. 8 bod 5 Zmluvy o úvere, čl. VII bod 1 VOP). Postupnou úhradou splátok sa mení vzájomný pomer istiny a úroku, z ktorých splátka pozostáva. Žalovaný ako dlžník si túto povinnosť riadne plnil do splátky splatnej dňa 25.05.2009. V období od 25.05.2009 do zosplatnenia úveru žalovaný plnil len čiastočne, keď platby ním poskytované veriteľovi na úhradu dlhu nedosahovali výšku zročných splátok. Ustanovenie čl. VIII. bod 4 VOP, ktoré upravuje započítanie čiastočného plnenia dlžníka na najskôr splatný záväzok, a to najskôr na jeho príslušenstvo a to aj vtedy, ak dlžník určí pri platení inak, považoval súd s ohľadom na povahu Zmluvy o úvere za porušenie ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. Žalobca však dotknutý nárok uplatnil v súlade so zákonom a nie podľa uvedeného ustanovenia VOP. Žalovaným poskytnuté čiastočné plnenia, teda tie, ktoré nedosahovali plnú výšku splátky, sa potom započítavajú pre každú splátku podľa poradia ich splatnosti a to prednostne na istinu, vo zvyšku na úroky a v prípade zvyšnej časti na zostatok príslušenstva. Súčasne z vykonaného dokazovania nemal súd za zistené, že by dlžník pri čiastočných plneniach určil inak. Na základe uvedeného dlh žalovaného na zosplatnenej istine úveru po započítaní jeho platieb predstavoval sumu 78,770,18 Eur (82.984,80 Eur - 4.214,62 Eur), ktorú sumu žiadal uhradiť právny predchodca žalobcu aj vo Výzve zo dňa 04.12.2012. Rozhodnutím súdu prvej inštancie bola žalobcovi priznaná istina vo výške 62.998,74 Eur. Dlh žalovaného na istine tak predstavuje 15.771,44 Eur.

21. Právny predchodca žalobcu žalobou uplatnil vyčíslený zmluvný úrok z dlžnej istiny za obdobie od 26.11.2011 do 05.08.2015, teda zmluvný úrok, ktorý bol súčasťou zročných anuitných splátok dlhu a tiež zmluvný úrok po zosplatnení, do 05.08.2015. V tejto otázke odvolací súd odkázal súd prvej inštancie na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16.06.2020. V ňom sa dovolací súd vyjadril tak, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplátou za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Dovolací súd vyjadril právny názor, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Zároveň dovolací súd vyjadril právny názor, že pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojedanie, ktorého obsahom je

platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší a takéto dojednanie považuje za porušenie ustanovenia § 53 ods.1 OZ.

22. Z uvedeného je zrejmé, že v prípade porušenia povinnosti dlžníka riadne splácať dlh veriteľovi v splátkach, vznikne nárok veriteľa na zosplatenie celého dlhu, pričom jeho nárok na zmluvný úrok zostáva zachovaný a jeho výška je ohraničená celkovou výškou úroku, ktorý by zaplatil, keby dlh riadne splácal po dohodnutú dobu trvania úverového vzťahu. Právny predchodca žalobcu nepožadoval zmluvné úroky do zaplatenia dlžnej istiny žalovaným, ale len do 05.08.2015, žalobcovi preto patrí uplatnený zmluvný úrok. Z oznámenia o výške úrokovej sadzby zo dňa 20.05.2011 vyplýva, že ku dňu 04.06.2011 právny predchodca žalobcu upravil úrokovú sadzbu úroku na výšku 7,89% ročne. Z oznámenia o výške úrokovej sadzby zo dňa 03.04.2012 vyplýva, že ku dňu 04.06.2012 právny predchodca žalobcu upravil úrokovú sadzbu úroku na výšku 8,39% ročne. Právny predchodca žalobcu žiadal priznať zmluvný úrok vo výške 7,89% ročne zo sumy 78.770,18 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 31.12.2011 v sume 612,98 Eur, vo výške 7,89% ročne zo sumy 78.770,18 Eur za obdobie od 01.01.2012 do 03.06.2012 v sume 2.632,02 Eur, vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur za obdobie od 04.06.2012 do 31.12.2012 v sume 3.810,-Eur a za obdobie od 01.01.2013 do 05.08.2015 vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur v sume 17.146,72 Eur, v celkovej výške 24.201,72 Eur. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi za poskytnutý úver do 23.11.2012, kedy došlo k zosplateniu úveru úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012 (2.887,03 Eur) a vo výške 8,39% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012 (2.201,12 Eur), čo predstavuje celkom 5.088,15 Eur. Žalobcovi tak patrí úrok vo výške 7,89% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 26.11.2011 do 03.06.2012 (651,16 Eur), vo výške 8,39% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 04.06.2012 do 23.11.2012 (627,17 Eur) a vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur od 24.11.2012 do 05.08.2015 (17.834,76 Eur).

23. K žalovaným uplatnenej námietke premlčania súd uvádza, že k tejto sa vyjadril už v rozsudku č.k. 26C/76/2015-257 zo dňa 11.10.2019, kde súd vyložil, že i napriek formálnemu vzneseniu námietky premlčania žalovaným z dôvodu opatrnosti, túto preskúmal a dospel k záveru, že žaloba bola uplatnená v rámci premlčacej doby, keď za začiatok plynutia premlčacej doby považoval deň zročnosti nesplnenej splátky dlhu, pre ktorú právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru, ktorým bola v tomto prípade splátka splatná dňa 23.11.2012 (bod 40 rozsudku). Pokus o zmier zo dňa 23.06.2011 a zo dňa 22.03.2012, ktoré zaslal právny predchodca žalobcu žalovanému, sú výzvami veriteľa dlžníkovi, aby splatil svoj dlh, s ktorým je v omeškaní, avšak nejedná sa o právne úkony, ktorým by došlo k zosplateniu celého dlhu pred pôvodnou lehotou splatnosti, hoci žalovaný je v uvedených listinách na toto oprávnenie veriteľa opakovane upozornený. Takýmto úkonom je výzva na predčasné zosplatenie dlhu zo dňa 04.12.2012, doručená žalovanému dňa 07.12.2012. Súd preto nemohol prihliadnuť na žalovaným opakovane uplatnenú námietku premlčania, keď začiatok plynutia premlčacej doby mal za ustálený na 24.11.2012.

24. Súd zamietol návrh žalovaného na doplnenie dokazovania o výpisy z bežného účtu a z úverového účtu žalovaného ako právne irelevantné vo vzťahu k doposiaľ vykonanému dokazovaniu v priebehu konania ako aj vo vzťahu k tomu, že v konaní došlo k rozhodnutiu, ktorým bol nárok žalobcu čiastočne právoplatne judikovaný. Súd zamietol aj návrh žalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom pracovníkov právneho predchodcu žalobcu, ktoré posúdil ako právne bez významu k prejednávanej veci, keďže v konaní sa jedná o nárok vyplývajúci z poskytnutého hypotekárneho úveru zmluvne uzatvoreného dňa 27.02.2008, ktorý sa nespravuje zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Rovnako sa na zmluvný vzťah, ktorý je predmetom tohto konania, nevzťahuje zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

25. Žalobca sa ďalej domáhal od žalovaného zaplatenia poplatku za vedenie účtu v celkovej výške 46,20 Eur (po čiastočnom späťvzati vo výške 50,-Eur). Úverový účet právny predchodca žalobcu viedol po dobu 55 mesiacov od 04.06.2008 do 08.01.2013. Z Cenníka VÚB, a.s. Občania platného od 01.12.2007 vyplýva, že v čase uzavretia Zmluvy si právny predchodca žalobcu podľa bodu 10.3.5. účtoval poplatok vo výške 99,-Sk (3,29 Eur) mesačne. Uvedenú mesačnú výšku poplatku za vedenie účtu si právny predchodca účtoval aj podľa Cenníka VÚB, a.s. Občania platného od 01.11.2009 (bod 10.3.5.). Od 01.03.2010 si právny predchodca žalobcu účtoval v súlade s platným Cenníkom VÚB, a.s. Občania (bod 9.3.4.) poplatok za vedenie účtu vo výške 3,30 Eur mesačne. V tejto mesačnej výške bol poplatok

za vedenie účtu upravený aj Cenníkom VÚB, a.s. Občania platným od 06.08.2011 (bod 2.9.3.4.) a tiež Cenníkom VÚB, a.s. Občania platným od 01.08.2012.

26. Podľa § 37 ods. 21 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného od 10.06.2013 banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

27. Podľa § 122s ods. 1, 4 zákona o bankách, ustanoveniami tohto zákona sa od 10. júna 2013 spravujú aj právne vzťahy upravené týmto zákonom, ktoré vznikli pred 10. júnom 2013; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 10. júnom 2013 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 9. júna 2013. Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013.

28. Zmluva bola uzavretá dňa 27.02.2008 a preto právny predchodca žalobcu bol oprávnený žiadať od žalovaného v zmysle citovaného zákonného ustanovenia poplatok za vedenie účtu, na ktorý sa žalovaný zaviazal v čl. 12 bod. 12.1. Zmluvy najdlhšie do 09.06.2013, kedy nadobudol účinnosť § 37 ods. 21 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalobca žiadal priznať nárok na zaplatenie poplatku za vedenie účtu do 08.01.2013. Žalovaný bol povinný uhradiť poplatok za vedenie účtu v celkovej výške 181,30 Eur (20 x 3,29 Eur + 35 x 3,30 Eur), na ktorý mu právny predchodca žalobcu započítal plnenie vo výške 135,10 Eur. Žalovaný je tak povinný zaplatiť žalobcovi poplatok vo výške 46,20 Eur.

29. Konečne sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 11,39% ročne z dlžnej istiny 78.770,18 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia. Rozsudkom č.k. 26C/76/2015-257 zo dňa 11.10.2019 bol žalobcovi priznaný úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 62.998,74 Eur od 18.12.2012 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti (t.j. 2,64%) bol úrok z omeškania z priznanej dlžnej sumy zamietnutý.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

31. Podľa § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Z vykonaného dokazovania mal súd za zistené, že riadnym zosplatnením dlhu sa stal splatný celý dlh žalovaného, ktorý mal právnemu predchodcovi žalobcu v zmysle Výzvy zo dňa 04.12.2012 uhradiť do 17.12.2012. Pretože tak neurobil, dňom 18.12.2012 sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením celej dlžnej istiny. Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania žalobca žiada priznať úroky z omeškania podľa bodu 2 Prílohy Základné podmienky úveru, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere, kde bola dohodnutá výška úroku z omeškania 3% ročne, o ktorú je vyššia sadzba úroku dlžnej čiastky. Úroková sadzba úveru bola ku dňu splatnosti 8,39% ročne. Na Zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu sa primerane vzťahujú aj ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa zmeny obsahu záväzkov, v tomto prípade z dôvodu omeškania dlžníka. Ustanovenie § 517 ods. 2 OZ priznáva veriteľovi pre prípad omeškania dlžníka právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania a zároveň pre určenie výšky úroku z omeškania odkazuje na vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z. V prípade zmluvných vzťahov spravujúcich sa ustanoveniami Občianskeho zákonníka tak výšku úrokov z omeškania nie

je možné zmluvne dohodnúť a je potrebné pri jej určení vychádzať z ustanovení nariadenia vlády. Žalobca v odvolaní proti rozhodnutiu prvoinštančného súdu opieral svoj nárok na požadovanú výšku úrokov z omeškania o ust. § 3a ods. 1 nariadenia vlády SR, keď mal za to, že ním požadovaná výška úrokov z omeškania je uplatnená v rámci podmienok uvedených v tomto odseku ustanovenia § 3a. S argumentáciou žalobcu sa však súd nemohol stotožniť, pretože ustanovenie § 3a upravuje hornú hranicu všetkých sankcií za omeškanie spotrebiteľa so splácaním peňažných prostriedkov, ktoré možno od neho žiadať a súčasne § 3a odsek 2 definuje pojem sankcie použitý v odseku 1 tohto ustanovenia. Žalobca sa podanou žalobou domáha od žalovaného zaplataenia len úrokov z omeškania a preto výšku úrokov z omeškania je možné určiť len podľa § 3 ods. 1 v spojení s § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (keďže záväzkový vzťah vznikol pred 01. februárom 2013), podľa ktorého je výška úroku z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB, ktorá bola ku dňu 18.12.2012 vo výške 0,75%. Žalobcovi tak patrí úrok z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 18.12.2012 do zaplataenia a v časti prevyšujúceho úroku z omeškania z celkovej dlžnej sumy (78.770,18 Eur) súd žalobu zamietol.

34. Na základe vyššie uvedených skutočností po zhodnotení vykonaného dokazovania súd výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 15.771,44 Eur s úrokmi vo výške 7,89% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 26.11.2011 do 31.12.2011, vo výške 7,89% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 01.01.2012 do 03.06.2012, vo výške 8,39% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 04.06.2012 do 23.11.2012 a vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur od 24.11.2012 do 05.08.2015, poplatok vo výške 46,20 Eur a úroky z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 18.12.2012 do zaplataenia a výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol ako nedôvodnú.

35. Podľa § 255 ods.1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

37. Podľa § 262 ods.1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. V danej veci právny predchodca žalobcu pôvodne žiadal zaplataenie sumy 78.770,18 Eur, úroku vo výške 24.228,33 Eur, poplatkov vo výške 96,20 Eur a úrokov z omeškania vo výške 11,39 % ročne zo sumy 78.770,18 Eur od 18.12.2012 do zaplataenia, ktoré by ku dňu rozhodnutia predstavovali sumu 83.156,21 Eur, čo by spolu predstavovalo sumu 186.250,92 Eur. Žalobca následne v konaní vzal čiastočne žalobu späť, a to v časti úrokov vo výške 26,61 Eur a v časti poplatkov vo výške 50,-Eur, čím procesne zavinil zastavenie konania v tejto časti. Žalobcovi bola napokon priznaná suma 78.770,18 Eur, úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 26.11.2011 do 24.06.2012 (2.887,03 Eur), vo výške 8,39% ročne zo sumy 62.998,74 Eur za obdobie od 25.06.2012 do 23.11.2012 (2.201,12 Eur), úroky vo výške 7,89% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 26.11.2011 do 03.06.2012 (651,16 Eur), vo výške 8,39% ročne zo sumy 15.771,44 Eur od 04.06.2012 do 23.11.2012 (627,17 Eur) a vo výške 8,39% ročne zo sumy 78.770,18 Eur od 24.11.2012 do 05.08.2015 (17.834,76 Eur), úroky z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 78.770,18 Eur od 18.12.2012 do zaplataenia, ktoré predstavujú ku dňu vyhlásenia tohto rozhodnutia sumu 63.882,07 Eur a poplatok za vedenie účtu 46,20 Eur. Spolu bola teda žalobcovi priznaná suma 166.899,69 Eur, čo predstavuje 89,60 % úspech žalobcu a 10,40 % úspech žalovaného. Z tohto pomeru úspechu strán na spore priznal súd žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 79,20 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia a to na Okresný súd Trenčín (dvojmo). O odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, uvedenie spisovej značky) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie v zmysle § 365 ods.1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov.